

Lliures i Combatives

Feminisme revolucionari i anticapitalista

Angela Davis

“El feminisme eficaç
ha de lluitar
contra l’homofòbia,
l’explotació de classe,
raça i gènere,
el capitalisme
i l’imperialisme”

Prostitució i pornografia

Un negoci multimilionari que explota i denigra a les dones

Un dels exemples més terribles de la opressió de la dona sota el sistema capitalista el trobem en la prostitució i la pornografia, que mercantilitzen de la forma més extrema el cos de milions de dones. No obstant, respecte a aquest important assumpte diferents grups feministes i organitzacions d'esquerres defensen la legalització i regulació de la prostitució com una activitat laboral.

Tant la prostitució com la pornografia són negocis extraordinàriament lucratis. La prostitució és el segon negoci més rentable al món: mou set bilions de dòlars i reporta cinc bilions de dòlars en beneficis actualment. A més a més, degut a la generalització de la pobresa provocada per la crisi, no deixa de créixer: cada any quatre milions cauen a la xarxa del tràfic de persones. Però, com són possibles aquestes xifres si a la majoria dels països més desenvolupats la prostitució és il·legal o no està regulada? Perquè darrere dels proxenetes hi ha un entramat econòmic i financer controlat per respectables membres de la societat que no només l'avalen sinó que participen i es beneficien d'ella.

La pornografia és un altre dels negocis més rentables del món, movent 60.000 milions d'euros a l'any. Aquest negoci perpetua la submissió de la dona, convertint el seu cos en un objecte de venda mitjançant escenes sexuals carregades de violència i, en moltes, casos denigrants i vexatòries. A només un clic, la pornografia és accessible de forma gratuïta, però què hi ha darrere de tot això? Xarxes de tràfic de persones

i explotació sexual, amb un estret vincle amb la prostitució. En moltes ocasions, els proxenetes utilitzen la legalitat de la indústria pornogràfica per blanquejar els diners que obtenen de la prostitució.

Prostitució: una elecció lliure?

Qui no ha escoltat alguna vegada que la prostitució és l'ofici més antic del món? Aquesta falsedat té un objectiu: assumir que l'explotació de la dona és quelcom inherent a l'ésser humà. Però l'opressió de la dona no ha existit des de sempre sinó que neix amb l'aparició de la propietat privada i les classes socials. La misèria que condemna aquest sistema a milions de dones, fa que en molts casos aquestes es vegin abocades a haver de vendre el seu propi cos per poder sobreviure.

Per tot això també rebutgem rotundament l'argument que l'exercici de la prostitució o el treball a la pornografia és una elecció lliure i fins i tot alliberadora o gratificant. Tot el contrari. La prostitució, la mercantilització del cos, la intimitat i la sexualitat d'una persona és el màxim grau d'explotació possible. Els arguments pro legalització de la prostitució defensats en ocasions des de les files de diverses organitzacions feministes, semblen ignorar quines són les condicions que porten a la aclaparadora majoria de les dones a pros-

tituir-se que no és més que la més crua de les misèries, la lluita per la supervivència, l'enorme trauma que suposa per la pròpia psicologia d'una persona haver de vendre la seva sexualitat, per no parlar de les agressions, violacions, les malalties que afronten i el fet que les prostitutes pateixin un risc 40 vegades major de ser assassinades que la resta de les dones.

Per un món al qual cap dona hagi de vendre el seu cos per a sobreviure

Aquest any celebrem el centenari de la Revolució Russa, i sembla oportú recordar l'experiència de la revolució al respecte així com la posició dels bolxevics per eradicar aquesta terrible xacra. Alexandra Kollontái, membre del primer govern soviètic, explica als seus escrits que la prostitució va començar a desaparèixer després de l'Octubre de 1917 gràcies a la participació de les dones al procés revolucionari i la posada en marxa de les mesures socials que dotaven a les dones de les condicions materials necessàries per a no haver de recórrer a vendre el seu cos.

Per tot això, des de Lliures i Combatives no defensem la legalització de la prostitució. Per suposat, estem en contra de qualsevol per-

secució i criminalització moral o penal de les dones que l'exerceixen, que no són més que víctimes condemnades per aquest sistema criminal. Són aquells que s'enriqueixen a costa de la seva explotació i patiments qui han de ser perseguits i severament castigats. La nostra alternativa a la prostitució no és perpetuar aquesta forma brutal de comercialització del cos i la sexualitat de la dona, sinó garantir un lloc de feina digne, habitatge i tots els drets socials al conjunt de la població.

Aquelles que des de l'esquerra assumeixen la legalització de la prostitució s'adapten a la lògica capitalista: convençuts que aquest sistema és l'únic viable, consideren les seves xacres inevitables i intenten, al menys, reglamentar-les i humanitzar-les. Si volem conquerir l'alliberament de la dona ja sigui de l'esclavitud del treball domèstic, de la discriminació laboral o de la seva utilització en el mercat del sexe, això és incompatible amb l'acceptació del capitalisme, ja que suposa impedir el desenvolupament d'un lucratiu negoci. L'única forma de deixar enrere l'explotació de la dona en totes les seves formes és lluitar contra el sistema cruel que la promou i empara i batallar per la transformació socialista de la societat.

Entrevista a

Les Kellys

“El masclisme és punyent, el funcionament d'un hotel és molt semblant al d'una casa de rics on hi ha el majordom, la mestressa i després les criades. Nosaltres som les criades”

Entrevistem a Les Kellys, el col·lectiu de treballadores que s'encarreguen de la neteja dels hotels. Un sector format únicament per dones i que durant els últims anys ha viscut en la seva pròpia pell la precarització de les seves condicions laborals i la sobreexplotació.

Durant els últims anys el vostre col·lectiu s'ha donat a conèixer gràcies a la lluita exemplar que heu mantingut. Expliqueu-nos en quina situació us trobeu.

R.- Moltes cambres de pis hem estat externalitzades. Les nostres condicions, que no eren bones, han caigut en picat; les càrregues de feina són salvatges, les jornades s'allarguen fins a 12 hores, s'ha passat a treballar i cobrar en funció del nombre d'habitacions que una faci i no en funció de cap jornada laboral, per tant el mètode de treball que teníem ha saltat pels aires.

Quan estàvem contractades directament per l'hotel teníem estipulada una jornada laboral de 8 hores amb un sou base i la càrrega de feina havia d'adaptar-se a aquesta jornada. Ara hi ha una nova estructura salarial que inclou un plus de productivitat, en realitat és feina a preu fet encobert: es paga per habitació realitzada. El preu per habitació no està pactat enlloc i el fixen les pròpies empreses externes.

Els hotelers utilitzen aquestes empreses per no responsabilitzar-se de les seves empleades i la capacitat de negociació és nul·la per la precarietat que existeix. La feina és duríssima físicament; s'agafa molt pes, es fan moltes postures forçades i no hi ha forma d'obligar a l'empresa a que compleixi la normativa de riscos laborals. Encara que hi hagi comitès d'empresa als centres de treball, com ja no som plantilla de l'hotel, no estem representades en aquests mateixos. Ens han deixat a mercè de l'empresari. Quan t'organitzes sindicalment o fas qualsevol cosa, no necessiten cap excusa per fer-te fora, simplement se t'acaba el contracte i no et renoven.

▶ VE DE LA CONTRAPORTADA

Així al 2015 vam veure com el moviment en defensa dels drets LGTBIQ+ guanyava per primera vegada a l'Església imponent la legalització del matrimoni homosexual en un referèndum amb un 62% dels vots amb una participació històrica del 60%.

Ara és el torn de la legalització de l'avortament. El moviment pels drets reproductius a Ir-

landa ha demostrat que organitzades i lluitant som molt més fortes que la jerarquia eclesial, la dreta i qualsevol govern conservador. Les mobilitzacions i la pressió social han obligat al Govern a convocar un referèndum i la derogació de l'article 8 és una realitat que es podria materialitzar molt aviat. La clau la donen les companyes irlandeses del grup feminista i socialista ROSA: “Esperarem i confiarem en els partits de l'establiment quan tot indica que només permetran l'avortament en circumstàncies molt limitades o

impulsarem un moviment actiu que obligui al parlament a realitzar un referèndum i una legislació pel dret de la dona a escollir? Podem assestar un gran cop en defensa dels drets i la llibertat de les dones”. Des de Lliures i Combatives donem tot el nostre suport a la lluita pel dret a l'avortament a Irlanda i al plantejament de les companyes de ROSA i totes aquelles que com elles defensen no esperar la tutela dels partits que sostenen el sistema, sinó continuar la lluita i organitzar-la per imposar els nostres drets.

Angela Davis

“El feminisme eficaç ha de lluitar contra l'homofòbia, l'explotació de classe, raça i gènere, el capitalisme i l'imperialisme”

Angela Davis va néixer el 1944 a Birmingham, Alabama, en una família humil de mestres que militava clandestinament a la National Association for the Advancement of Colored People (NAACP). El 1955 la detenció de Rosa Parks, a pocs quilòmetres de casa l'Angela, impulsà el moviment en defensa dels drets civils. Centenars de milers de joves i treballadors negres organitzaren manifestacions massives i se sumaren al boicot contra la discriminació a cines, cafeteries i transport públic. Davis, amb només 10 anys, va participar al boicot negant-se a complir les lleis racistes que li prohibien seure a la part de davant d'un autobús.

Davis viatjà per diferents països i participà a diferents plataformes i moviments en defensa dels drets dels negres i els treballadors. Després de la brutal repressió envers la gent de color i l'assassinat de Luther King i Malcom X es creà el Partit de les Panteres Negres. L'avanç de les Panteres Negres i el sorgiment del moviment Black Power acceleraren el seu retorn als Estats Units. Durant aquests anys participà en aquest moviment i al Partit Comunista d'EEUU. Els Panteres Negres, en aquest context, guanyaren molts militants amb les seves patulles d'autodefensa, el servei de menjadors socials i la seva lluita militant contra el racisme policial.

L'existència d'una dirigent que no només lluitava contra el racisme i el masclisme, sinó que ho vinculava a la lluita contra el capita-

lisme, era quelcom que la burgesia no es podia permetre. Com molts altres activistes negres i d'esquerres, Davis fou objecte d'una brutal repressió. El 1969 va ser acomiadada com professora de la Universitat de Califòrnia. La seva família i amics van ser atacats per la premsa i la policia. Però Davis no cedí a les pressions i començà a participar i organitzar comitès de lluita per l'alliberació dels presos polítics, que sorgien en un gran nombre de presons, integrats per familiars dels presos i activistes, portant la veu de les presons als carrers. La pròpia Angela arribà a ser acusada de segrest i assassinat en un escàndol muntatge policial que demanava fins i tot la pena de mort. La seva concepció del judici com un judici polític i la vinculació de la seva defensa amb l'organització del moviment als carrers, obligaren a la justícia a absoldre-la.

Avui, als seus 74 anys, segueix denunciant incansablement el racisme, el masclisme, el classisme i la repressió del capitalisme. La seva lluita fou una inspiració per a tota una generació de joves revolucionàries, però el seu exemple és ara més necessari que mai.

Irlanda

Les dones en peu de guerra pel dret a l'avortament

Irlanda compta amb una de les legislacions més reaccionàries de tota Europa en relació al dret a l'avortament. L'article 8 de la seva Constitució recull la prohibició de la interrupció de l'embaràs fins i tot en casos de violacions, incestos i anomalies fetals. Només des del 2013 una nova regulació permet la interrupció de l'embaràs quan la vida de la mare corre perill.

La pena que amenaça a una dona per avortar a Irlanda és, ni més ni menys, que 14 anys de presó. Per això, gairebé 4.000 dones (segons dades oficials) viatgen a Gran Bretanya cada any buscant un avortament segur. Aquelles que no tenen recursos per viatjar recorren en moltes ocasions a les píndoles abortives que adquireixen per Internet sense cap tipus de seguiment mèdic i amb el risc per a la salut que això comporta.

Massives mobilitzacions pels drets reproductius

El passat 30 de Setembre va tenir lloc la multitudinària sisena marxa pels drets reproductius de les dones: a Dublín més de 30.000 persones van sortir als carrers i va haver més de 20 manifestacions per tot el país, exigint la derogació de l'article 8 de la Constitució.

El Govern, conservador i catòlic, s'ha vist sotmès a una enorme pressió social durant els últims anys fins al punt que s'ha vist

obligat a acceptar la celebració d'un referèndum. Però la intenció del govern amb aquest referèndum no és legalitzar el dret a l'avortament lliure i gratuït, sinó únicament ampliar els supòsits en què és legal avortar a violacions, incestos i anomalies fetals. Però tal i com va succeir a Polònia fa un any, el moviment no està disposat a acceptar mesures a mitges sinó que vol que el dret de les dones a decidir sobre el seu propi cos sigui una realitat que es garanteixi en la sanitat pública i amb mitjans materials que ho facin possible. Veient la disposició total de les dones a lluitar per l'avortament lliure i el majoritari recolzament social amb què compta aquesta reivindicació, el Govern va intentar una maniobra per a guanyar temps abans de convocar un referèndum i tractar així de rebaixar les exigències de cara al mateix: van crear una "Assemblea Ciutadana" amb 99 membres escollits a l'atzar per elaborar una espècie de "mostra" sobre quin era el sentir general a propòsit d'aquesta qüestió. Lluny de complaure la intenció del govern amb aquesta mesura, les conclusions de l'Assemblea Ciutadana van mostrar no només un recolzament majoritari a la derogació de l'article 8 de la Constitució sinó també un recolzament generalitzat a mesures que facin efectiu de veritat el dret a decidir de les dones i especialment a les dones de famílies treballadores que són les que pateixen d'una forma més brutal aquesta prohibició reaccionària. Així els resultats van ser: 64% a favor

de l'avortament per elecció de la mare, 78% a favor del dret a l'avortament per raons de salut, 72% a favor del dret a l'avortament per raons socioeconòmiques.

Finalment el Govern s'ha vist obligat a datar el referèndum cap a l'inici de l'estiu 2018.

L'Església Catòlica perd influència i vencen els moviments pro drets socials

El major enemic dels drets de la dona en general i dels abortius en particular és l'Església Catòlica, que a Irlanda ha gosat d'una situació de grandíssims privilegis. No obstant, l'Església viu els seus moments més debils degut als casos de pedofília i abusos a menors que han sortit a la llum durant els últims anys. L'Informe Ryan, desenvolupat per la Comissió Investigadora d'Abusos a Menors, va publicar que des del 1930 a l'any 2000, 30.000 nens havien patit mals tractes, violacions, humiliacions físiques i psicològiques en més de 250 col·legis, orfenats, cases d'acolliment, etc. administrats per l'Església Catòlica. La població que no s'identifica amb el catolicisme va pujar del 2006 al 2011 un 40% mostrant el rebuig existent a les idees reaccionàries d'aquesta institució.

CONTINUA A LA PÀGINA 3 >

Feminisme revolucionari i anticapitalista

Sindicat d'Estudiants
ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

Instagram: @lliuresicombatives Twitter: @LliuresiCombat Facebook: Lliures i Combatives
933 248 325 · barcelona@sindicatdestudiants.net

Donació: 0,50 €
Ajut: 1€